18/04/2019

Το πηγάδι της Οσίας Αθανασίας εξ Αιγίνης

/ Ορθόδοξες Προβολές

Σημέρα, εορτάσαμε την Οσία Αθανασία εξ Αιγίνης την Θαυμαυτουργό.

Η Οσία Αθανασία γεννήθηκε στην Αίγινα από ευσεβείς και αριστοκράτες γονείς κατά τον 9ο αιώνα και είχε μεγάλη κλήση για τα θεία. Οι γονείς της όμως, ο Νικήτας και η Ειρήνη, την ενύμφευσαν παρά τη θέλησή της. Λίγες μέρες μετά το γάμο ο σύζυγός της εφονεύθη από βάρβαρους πειρατές, που εκείνη την εποχή επέδραμαν στην Αίγινα.

Τότε, η Οσία, αφού έμεινε χήρα, θεώρησε κατάλληλη την στιγμή για να εκπληρώσει το ιερό της πόθο για τη μοναχική πολιτεία. Κι ενώ την απασχολούσε αυτό, έφτασε στην Αίγινα πρόσταγμα βασιλικό, δια του οποίου διατάσσονταν όλες οι ανύμφευτες γυναίκες και οι χήρες να παντρευτούν άνδρες Σαρακηνούς. Έτσι λοιπόν η Αθανασία, παρά τη θέλησή της, ήλθε σε δεύτερο γάμο.

Φροντίζοντας πάντοτε για τη σωτηρία της ψυχής της, η Οσία προσευχόταν αδιάλειπτα και προσέφερε αφειδώς από τα πλούτη της στους ενδεείς και πάσχοντες. Ύστερα δε από κάποιο χρονικό διάστημα έπεισε τον σύζυγό της να βαφτιστεί χριστιανός και να γίνει μοναχός με το όνομα Ματθαίος. Αυτός, αφού πρόκοψε στις αρετές, μετά από λίγο καιρό παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο. Τότε η Οσία διαμοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς και αφού παρέλαβε και άλλες ευσεβείς γυναίκες, κατέφυγε σε ασκητήριο, όπου ζούσε με αυστηρή άσκηση και νηστεία. Στον τόπο εκείνο υπήρχε ωραιότατος και πανάρχαιος ναός του Αγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, το μοναστήρι κτίστηκε προς τιμήν της Ζωοδόχου Πηγής και βρισκόταν στην θέση του σημερινού μοναστηριού που ίδρυσε ο Άγιος Νεκτάριος!!!

Στο μοναστήρι της έβρισκαν καταφύγιο πολλοί άρρωστοι και φτωχοί. Η ίδια ζούσε πολύ ασκητικά. Η παράδοση θέλει την Αγία να έχει για προσκέφαλο- τις λίγες ώρες της ανάπαυσής της- μια πέτρα, ενώ όταν αισθανόταν την ανάγκη της απομονωσης κατέβαινε σε ένα πηγάδι όπου έμενε αρκετές ημερες. Αυτό το πηγάδι υπάρχει ως τις μέρες μας στην Ιερά Μονή μας.
Η αγιότητά της έγινε γνωστή μέσα και έξω από την Ελλάδα. Μετά παρέλευση τεσσάρων ετών η Οσία προχειρίσθηκε Ηγουμένη του ασκητηρίου, αλλά ανεχώρησε σε τόπο ήσυχο και άγνωστο κι εκεί με τις συνασκήτριές της αγωνιζόταν τον καλό αγώνα και ετρεφόταν από το εργόχειρο που έκανε.

Από κει επισκέφθηκε το Βυζάντιο, όπου ασκήτεψε για επτά χρόνια, και ύστερα επέστρεψε πάλι στον τόπο της ησυχίας της. Η Οσία Αθανασία προαισθάνθηκε την κοίμησή της δώδεκα μέρες πριν, γεγονός που ανακοίνωσε στις μοναχές και για το οποίο εξέφρασε με την προσευχή της τις ευχαριστίες της στον Κύριο. Φρόντισε δε να γίνει εκλογή της Ηγουμένης τους, για να εξακολουθήσει απρόσκοπτα η συμβίωσή τους και να διατηρηθεί ο σύνδεσμος της αδελφικής τους αγάπης.

Δώδεκα ημέρες πριν τον θάνατό της, προέβλεψε την ακριβή ημέρα και ώρα του θανάτου της και όρισε την διάδοχο της.

Την ημέρα της κοιμήσεώς της, εκάλεσε κοντά της τις μοναχές, απηύθυνε σε αυτές λόγια παρηγορητικά και συνετά, και τις παρακάλεσε να διατηρήσουν πάντοτε μια ψυχή και μια καρδιά. Κατόπιν, αφού έψαλε κι εκείνη και οι μοναχές και ενώ είχε εξομολογηθεί και κοινωνήσει των Αχράντων Μυστηρίων την προηγούμενη μέρα, παρέδωσε το πνεύμα της με γαλήνη, την ώρα που ήταν στο ψαλτήρι, δηλώνοντας προς όσες παρευρίσκονταν ότι τις περιμένει πάνω στον ουρανό!

Η είδηση του θανάτου της έφερε πολλούς από τους κατοίκους του νησιού στο ασκητήριο. Εκεί γονάτισαν μπροστά στο ιερό λείψανό της πενθώντας και κλαίγοντας όλοι όσοι είχαν δεχθεί από τα χέρια της βοηθήματα και από τα λόγια της παρηγοριά, αρκετοί δε άρρωστοι θεραπεύτηκαν την ώρα του ενταφιασμού της, δαιμονισμένοι λυτρωθηκαν, τυφλοί είδαν το φως τους. Την άγία της βιωτή επισφράγισε ένα σπουδαίο γεγονός.

Οταν συμπληρώθηκαν σαράντα μέρες από την εκδημία της, συνέβη το έξης θαυμαστό, ενώ η θεία λειτουργία είχε αρχίσει, ο Κύριος άνοιξε τα μάτια της ψυχής στις δύο κορυφαίες του χορού των μοναζουσών, και τι να δουν; Στο κέντρο του ναού δύο φοβεροί άνδρες με αστραφτερή στολή είχαν ανάμεσά τους την Οσία Αθανασία. Αμέσως έβγαλαν μια πορφύρα στολισμένη με πετράδια και μαργαριτάρια, και την έντυσαν σαν βασίλισσα. Ύστερα στόλισαν το κεφάλι της με

στεφάνι που είχε μπρος και πίσω σταυρούς, κι αφού της έδωσαν στο χέρι μια ράβδο κοσμημένη με πολύτιμα πετράδια, την οδήγησαν στο άγιο θυσιαστήριο. Την ίδια ώρα η λάρνακα, που περιείχε το λείψανο της όσίας, άρχισε να τρίζει. Κι Αυτός ο τριγμός συνεχίστηκε, μέχρι που συμπληρώθηκε ολόκληρος χρόνος!

Η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά την μνήμη της στις 18 Απριλίου, ενώ η Δυτική Εκκλησία στις 14 Αυγούστου. Στο μετόχι τις Ιεράς Μονής Παναγίας Χρυσολεοντίσσης , Φανερωμένη Αίγινας, υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμήν της Οσίας Αθανασίας.

ΠΗΓΗ: fb Μοναστήρι Αγίου Νεκταρίου Αιγίνης